

fremkom med, nemlig at stryge en hel Del af de Postter, som findes opførte under „Enhver- velse af nye Formuegenstande“, idet jeg er- kjender, at de i Virkeligheden neppe have denne Karakter, eller at det dog kan være meget tvivlsomt, om de virkelig have denne Karakter af en Formueforøgelse. Jeg skal som sagt være meget villig dertil; jeg vil være villig til at slaa 100,000 eller flere, 100,000 Rd. af. Men, naar jeg derefter sætter den virke- lige Formuefremgang efter Budgettet til runde halvanden Million, saa tror jeg ogsaa at være saa moderat, at jeg tvivler om, at Mange ville modsig, at det virkelig er en meget ri- melig Ansættelse.

Den høitærede Finantsminister begrundede sin Paastand om, at der efter det foreliggende Budget var en Tilbagegang i Formuer dels paa sin Betragtning af Seribanerne som tvivlsomme Bærdier og dels ogsaa særlig paa, at den ene Udgiftspost under § 26, nemlig den først opførte Post: „Afdrag paa den indenlandske Gjæld“, havde en ganske særegen Karakter. Den høitærede Finantsminister gjorde dog selv opmærk- som paa, at den ene Million af de Penge, der herefter skulle afbetales, saa vel som varet i Finantsministeriet, saa at man ikke behøvede at have videre Sorger over den. Men at der blev dog 2 Millioner eller rettere 2,100,000 Rd. tilbage under den nævnte Post, som skulde betales, og denne Sum maatte man efter hans Mening ikke betragte som enhver anden Gjæld, men som en extraordinær Gjæld, idet der var en ganske extraordinær Forpligtelse, en særegen Væresforpligtelse, om jeg saa maa sige, for den nuværende Slægt til at betale den, saaledes at den ikke faldt Efterlægten til Byrde, hvorfor man ikke burde betegne denne Afbetaling som en Formuefremgang. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan tilegne mig den samme Betragtning. Det forekommer mig, at dersom de Udgifter, som det mærk- værdige Aar 1870 ogsaa foranledigede os til at gjøre, skulde hvile som en Væresgjæld særlig paa den nulevende Slægt, som denne nød- vendigvis maatte betale af sin Skattelomme, saa kunde det samme ogsaa siges om en me- get betydelig Del af vor øvrige Statsgjæld, der netop er stiftet for at sikre Landets Be-

staaen; om dette er lykkes eller ikke, kan jo i Virkeligheden ikke forandre Noget i saa Henseende. Jeg sigter herved selvfølgelig nærmest til den betydelige Del af Stats- gjælden, som hidrører fra den sidste, ulykke- lige Krig. Jeg kan ikke se, at Rustningsud- gifterne i 1870 have mere Krav paa at be- tales øieblikkelig af Skattelommen, end Krigs- udgifterne fra den forrige Krig have det. — Den høitærede Finantsminister angav dernæst yderligere som en særlig Grund til, at man nu af Skattelommen skulde betale Indfrielsen af de omtalte Kredithæfter, at vel havde Rust- ningerne i 1870 været Anledningen til deres Udstedelse, men at det havde været nødvendigt efter deres Udstedelse at bruge en hel Del af dem for at dække det Underfund i Kassen eller det Minus, som var fremkommet derved, at Statskassen ikke havde faaet nogen Indkomsts- kat for 1869. Denne Betragtning kan jeg heller ikke tilegne mig. Indkomstskatten har ikke været nogen ordentlig Skat, som man i et ulykkeligt Aar har renonceret paa. Den har kun været en overordentlig Skat, og, naar den ikke er bleven bevilget, da kan Statskassen ikke betragte det som et retmæssigt Tilgode- havende; at den saaledes i eet eller flere Aar har maattet undvære den. Jeg maa i alt Fald meget protestere mod, at vi, naar vi i det fore- staaende Finantsaar og atter til næste Aar, saasæmt Finantsaarnes Tilstand da er ligesaa glimrende, som den lover at blive i det første Aar, undgaa Indkomstskatten, saa ad Aare skulle kunne blive overfaldne med en saa meget større Fordring til vor Skattelomme paa Grund af manglende Indkomstskat for Aarene 1872—74.

Dette Spørgsmaal, om der i Budgettet er en Formuefremgang eller en Formuetilbage- gang, har jo nu ganske vist sin Interesse, men det kan dog, det indrømmer jeg, ikke have nogen afgjørende Indflydelse paa Vedtagelsen af selve det foreliggende Finantslovsforslag. Der er derimod en anden Betragtning, som selv- skølgelig i saa Henseende har sin store Beretti- gelse, og som ogsaa er fremkommen fra den høitærede Finantsministers Side, den nemlig, om der ved Siden af den gode Balance, som de to Sider af Budgettet vise, ogsaa vil være